

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Η' ΛΟΥΚΑ)

Γουρία, Σαμωνᾶ (†299-306) καὶ Ἀβιβου (†222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἦχος πλ.β'. Ἐωθινὸν α'.

Ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ.β' Βου

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ⲭ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ευ λο γη
με ε νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι
ι Κυ ρι ου

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος πλ.β' Δι-θ

Ⲭ γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνη μα

^{Νη}
 σου και οι φυλασσοντες α πε νε κρω θησαν ^ν και ι στα
 το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
^ε
 σω μα ^ε ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
 υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
 ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
^ε
 σοι οι ^ε

Δόξα. Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Τ α θαν μα τα των Α γι ων σϛ Μα ρ τυ υ ρων ^ν τει
 χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη σα με νος Χρι στε ο
^υ
 Θε ος ^υ ταις αυ των ι κε σι ι αις βϛ λας ε θνων
^υ
 δι α σκε δα σον ^υ της βα σι λει ας τα σκη πτρα κρα ται
^υ
 ω σον ως μο νος α γα θε ος και φι λα αν θρω πος ^υ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Κε}
Χ αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ
^υ
 τος ^υ χαι ρε τει χος και σκε ε πη των προσ τρε χον των εις
^υ
 Σε ^υ χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει ρο γα με ^υ

η τε κου σα εν σαρ κι τον ποι η την σου και θε
 ον ^{u q} πρε σβευ ου σα μη ελ λει πης υ περ των α νυ
 μνου ουν των ^{u q} και προ σκυ νουν των τον το κον σου ου ου
 ου ου ^{u q}

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
 Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\text{π}^{\text{ω}}$ $\text{Δι-}\text{ϩ}$

Tου τα φου α νε ω γμενου του Α δου ο δυ ρω
 με νου η Μα ρι α ε βο α προς τας κε κρυ μμε νας
 α πο στο λας ^ε ε ξε ε ελ θε τε οι του αμ πε
 λω νος ερ γα ται ^Δ κη ρυ ξα τε τον της α να στα
 σε ως λο γον α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω κο
 σμωτο με γα ε λε ε ος ^ε

Δόξα.

Kυ ρι ε πα ρι στα το τω τα φω σου Μα ρι α η
 Μα γδα λη νη και εκ λαι ε βο ω σα ^Δ και κη που ρον

σε νο μι ι ι ζου σα ε λε γε που ε κρυ ψας
 την αι ω νι ον ζω ην που ε θη κας τον ε πι
 θρο νου Χερουβιμ οι γαρ του ου ου τον φυ λασ σοντες α
 πο του φο ο βου α πε νε κρωθησαν η τον Κυ ρι ον
 μου δο τε μοι η συν ε μοι κραυ γα σα τε ο εν νε κροις
 και τς νε κρω ς α να στη σας δο ξα α σοι οι

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
 ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
 σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
 τοις Α γγελοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α
 πο λο με νη δρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας
 δο ξα σοι οι

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ.

Η ζω η εν τω τα φω α νε κει το και σφρα γις εν

τω λι ι θω ε πε κει το ^ε ως βα σι λε α υ πνου
ου ου ντα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον ^Δ και τους
εχ θρους αυ του α ο ρα σι α πα τα ξας α νε ε στη
ο Κυ ρι ι ο ος ^ε

Δόξα.

Π ρο ι στο ρει ο Ι ω νας τον τα φον σου ^Δ και
ερ μη νευ ει Συ με ων την ε γερ σιν την εν θε ον α
θα α να τε Κυ ρι ε ^ε κα τε βης γαρ ω σει νε κρος
εν τω τα α α φω ο λυ σας Α δου τας πυ λας ^ε α
νε ε ε στης δε α νευ φθο ρας ως Δε σπο ο ο της
^Δ του κο σμου εις σω τη ρι αν Χρι στε ο Θε ος η μων
φω τι σας τους εν σκο τει ^ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θ ε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε τον Υι ον
σου τον ε κου σι ως προ σπα γεν τα εν σταυ ρω ^ε και
α να στα ντα εκ νε κρων Χρι στον τον Θε ον η μων σω
θη ναι τας ψυ χας η η μων ^ε

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ων α γγε λων ο δη η η μος κα τε

πλα γη ο ρω ων σε ε εν νε ε κροι οις λο γι

σθε ε ε ε ντα τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ

την ι σχυν κα θε λο ο ον τα και συν ε ε αυ

τω ω τον Α δαμ ε γει ρα ντα και εξ

α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Τ ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε⁹ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Aι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον²² προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι⁹ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε²² θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε⁹ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε⁹

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σ⁹

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θσ ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ⁹ ε νη χσν το αγ γε ε ε λσ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νσ²² τι με τα α α νε

κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Π ρο σκυ νσ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ

τσ Υι ο ο ο ον τε^{v 22} και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα^{u q} την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε^{u q}

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τσ αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ χες^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ

σϝ σαρκω θει εις Θε ος και α ανθρωπος

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι α A λλη

λϝ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ϝ ι α A λλη

λϝ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο

ο ο ος

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣ά̣ϛ̣ Κε ϟ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σϝ

T ων A γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη

ο ρω ων σε εν νεκροις λο γι σθεντα τϝ θα να α

τϝ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν

ε αυ τω τον A δαμ ε γει ραν τα και εξ α δϝ

παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τι τα μυρασυμ πα θως τοις δα κρου σι ω μα θη
τρι αι κιο να τε ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φο ροις ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Λι ανρω ι μ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη
μα σθ θρη νο λο γσσαι αλλ ε πε στη προς αυ τας ο
Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται
μη κλαι τε την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει
πα α τε

Ευλογητος ει Κυρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Mυροφοοροι γυναικες με τα μυρω
ελθσαι προς το μνημα σου σωτηρ εν η χσδν
το Αγγεελα προσευτα ασφθεγγο με εντι με
τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε ως Θεος
γαρ εξα νεεστη τμνη η μαατος

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα
τι

Προσκυνησμεν Πατεερα και τον τδδτδ
Υιο οντε και το Ααγιον Πνευμα την αγιι
αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις
Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος Α
γιος ει Κυριιε

Kαι νυν και αι και εις τδς αιωναστων
αιωνων αμην

Zωοδοοτην τε κσδσα ελυτρωσω Παρ
θεε νε τον Αδαμα μαρτιας χαρμονην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σxes ρευ σαν τα
 ζω ης ^{ν'} ₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^υ ₉ ο εκ σσ σαρκω θεις
 Θε ος και αν θρωω πος ^υ ₉

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη λ8
 ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ ₉ (δεις)
 Τὸ τρίτον

A λλη λ8 ï α A λλη λ8 ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη
 λ8 8 ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^υ ₉
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...
 * * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ ἄδου
 συντρίψας ὡς Θεός, ἤνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ
 ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Δι-θ.

Ἀντίφωνον Α'.

E ν τω ου ρα νω τους ο φθαλ μους μου αι ρω προς σε
 Λο ο γε οι κτει ρον με ι να ζω σοι ^ε ₂₂
E λε η σον η μας τους ε ξου θε νη με νους κα
 ταρ τι ζων ευ χρηστασκευ η σου Λο γε ^ε ₂₂

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

Α γι ω Πνευμα τι παν σω στικη αι τι α ει
τι νι του τοκατ α ξι αν πνευσει τα χει ε ξαι αι
ρει των της γης πτε ροι αυ ξει τατ τει α νω **ε**

Ἀντίφωνον Β΄.

Ε ι μη ο τι Κυ ρι ος ην εν η μιν ου δεις ημων
α ντι σχειν η δυ υ να το εχ θρου πα λαι σμα οι νι
κων τες γαρ εν θεν υ ψουνται **ε**

Τ οισ ο δου σιν αυ των μη μου λη φθη τω η ψυ χη
ως στρου θι ον λο γε οι μοι πως μελ λω των εχ θρων ρυ
σθη η η ναι φι λα μαρ τη μων υ παρχων **ε**

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι **Δ** Και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων
αι ω νων α μην **Δ**

A γι ω Πνευ μα τι εν θε ω σις τοις πα σιν ^Δ ευ
δο κι α συ νε σις ει ρη νη και η ευ λο γι α ι
σουρ γον γαρ τω Πα τρι ε στι και Λο γω ^ε
Ἀντίφωνον Γ'.

O ι πε ποι θο τεσ ε πι Κυ ρι ον εχ θροις φο βε
ροι και πα σι θαυμα στι κοι α νω γαρ ο ρω σιν ^ε

E ν α νο μι αις χει ρα σ αυ των ο των δι και ων
κλη ροσ ε πι κου ρον σε ε χων Σω τε ρ ουκ εκ τει νει ^ε

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^Δ Και νυν και α ει και εις τουσ αι ^χ ω νασ των
αι ω νων α μην ^Δ

A γι ω Πνευ μα τι το κρα τοσ ε πι παν των ο πε ρ
αι α νω στρα τη γι αι προ σκυ νου ου ου σι συν πα σι
πνο η των κα τω ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός πθ' (79).

K υ ρι ε ε ξε γει ρον την δυ να στει αν σου και
ελ θε εις το σω σαι η μας ^ε

Στίχ. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραήλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α ς **ε**

Στίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα.

Κ υ ρ ι ε ε ξ ε γ ει ρ ο ν τ η ν δ υ ν α σ τ ε ι α ν σ ο υ κ α ι
ε λ θ ε ε ι σ τ ο σ ω σ α ι η μ α α ς **Δ**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος **Δι** **Θ**

Π α α σ α π ν ο η α ι ν ε σ α τ ω τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν **ε**

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι ν ε σ α α τ ω π ν ο η η η **ζ** πα σα τον
Κ υ ρ ι ο ο ο ν **Δ**

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνω, οἱ ἑνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω ^Δ και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος ^Δ

Σ οι μο νω η η μαρ τον ^Δ και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ^Δ ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ ^Δ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε ^ε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην ^Δ και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ^ε

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας ^Δ τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι ^ε

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. ^χ ^ε

Ι δε δε δε δε δε γα αρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας ^Δ τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σϝ α πο των α
μαρτιων μη και πασαστας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μυ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιουνη σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγελει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησασθουσι ανεδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και τεταπείνωμένην
ο Θεός ουκ εξουδενώσει

Aγαθυνον Κυριεν τη ευδοκία σου
την Σιών και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσαλημ

Tοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνης
αναφοραν και ολοκαυτωματα

Tοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Ταις των Αποστολων προσβειαις ελεημον
ξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

Kαι νυν και αι και εις τους αιωνων αιωνων
Αμην Ταις της Θεοτοκου προσβειαις ελεημον
εξαλειψον τα πληθων εμων εγκληματων

των

Ἐλέησον με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειπον το α νο μη μα μθ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

K αι νυν και α α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α α μη η ην ταισ της Θε ο το κθ πρε ε

σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μη

Α να στας ο Ι η σης α πο τσ τα

α α α α φθ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἦχος ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων.

Ἦδος ἀ'. Ἦχος ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. β'. Ἦχος εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆ, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν, σοὶ πάντες ἄδομεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοὶ ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῇ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύονται ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἄγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθη Δέσποινα.

**Καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.**

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν Ἅγιοι, θεολογοῦντες σεπτῶς, πολυαρχίας ἄστατον ἀχλύν, εὐμαρῶς διελύσατε, ἀνατολῆς πολύφωτοι, ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι, καταλαμπόμενοι, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς, τὸ τῆς πλάνης πολύθεον, καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν, ἐπιδεικνύοντες ἐξηφάνισαν.

Δόξα.

Ἦμας πρὶν υἱοθετήσας ἔνδοξοι, θέσει ὁ φύσει Υἱός, τῆς νῦν αὐτῶ δοθείσης ἐκ Πατρός, κληρουχίας ὡς εὐσπλαγχνος, συγκληρονόμους ἔδειξε, καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας, σκηνὴ Πανάμωμε· τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν, παναχράντων αἱμάτων σεμνή, οἰκοδομεῖν εὐδόκησε, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ, παλάμῃ τοῦ δι' ἡμᾶς, σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κείται δειλῖος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται, πᾶσιν ἡ ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἄγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Τῶν Ἁγίων. Ὡδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς, ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν, οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν, ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν, τῆς ἀμαρτίας λογισμῶν Ἅγιοι, τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν, πίστει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Δόξα.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς, ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, πανευσεβῶς ἄτρωτον, τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ίάσεών σε πηγῆν, ὃ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε, Μήτηρ Θεοῦ πάνταγενε· τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῶδιον Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς, καταγγέλλοντες πίστιν, πολύθεον σοφοί, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· κόρην ζῶσαν δέ, κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ, διεσώσατε, θανατηφόρου κινδύνου, ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες τῷ τοῦ Χριστοῦ, ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων πᾶσαν ἰσχύν, ἀνδρείως καθείλετε, ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι, τὴν ἀθεΐαν πᾶσαν, εἰδώλων ἐλέγξαντες, καὶ τὴν Τριάδα Ἅγιοι, προθύμως κηρύξαντες· ὅθεν ἐπαξίως, παρ' αὐτῆς τοὺς στεφάνους, τῆς νίκης ἐλάβετε, ὡς νομίμως ἀθλήσαντες· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆι γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεις, τὸν πάντα συνέχοντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ πλάστην καὶ Κύριον· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Θεοτόκε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα

θέλεις πανάμωμε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ ζωαρχικῇ, παλάμη τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν ζοφερῶν, κευθμώνων ὁ ζωοδότης, ἀναστήσας ἅπαντας Χριστὸς ὁ Θεός, τὴν ἀνάστασιν ἐβράβευσε, τῷ βροτείῳ φυράματι· ὑπάρχει γὰρ πάντων Σωτὴρ, ἀνάστασις καὶ ζωή,* καὶ Θεὸς τοῦ παντός.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα, ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν, ὅτι τὸν ἄδην ἔδησας Ἀθάνατε, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, καὶ νεκροὺς συνανέστησας, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συνέτριψας, καὶ κράτος τοῦ θανάτου καθεῖλες ὡς Θεός. Διὸ οἱ γηγενεῖς δοξολογοῦμέν σε πόθῳ τὸν ἀναστάντα, καὶ καθελόντα ἐχθροῦ τὸ κράτος τοῦ πανώλους, καὶ πάντας ἀναστήσαντα τοὺς ἐπὶ σοὶ πιστεύσαντας, καὶ κόσμον λυτρωσάμενον ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφους, καὶ ὡς μόνον δυνατὸν, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ λυτρωσάμενον ἡμᾶς· ὅθεν ἀνυμνοῦμεν εὐσεβῶς τὴν ἀνάστασίν σου, δι' ἧς ἔσωσας ἡμᾶς,* ὡς Θεὸς τοῦ παντός.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβου.

Στίχ. Ξίφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλόξ Ἀβιβον, οἷς χαρὰ φλόξ καὶ ξίφος.

Πῦρ πέμπτη δεκάτῃ Ἀβιβον πέφνε, χαλκὸς ἐτάρους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυντιριανοῦ, Ἐπισκόπου Σελευκείας, ἐνὸς ἐκ τῶν τριακοσίων δέκα ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Στίχ. Τὴν δωρεὰν ἠύξησε Κυντιῶν θύτης,
Εὖ δοῦλε γοῦν ἤκουσε· τί τούτου πλέον;

Μνήμη τῶν εὐσεβῶν βασιλέων Ἰουστίνου καὶ Θεοδώρας.

Στίχ. Ἰουστίνον ἀνακτα σὺν Θεοδώρᾳ,

Πρὸς οὐρανοὺς κέκληκε πάντων Δεσπότης.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Θωμᾶ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου, ἐν ἔτει χξθ' (669) κοιμηθέντος.

Στίχ. Ζωὴν ὁ Θωμᾶς ἐκλιπὼν μετρομένην,

Ζωὴν προπόντως εὔρεν οὐ μετρομένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἐλπίδιου, Μαρκέλλου, Εὐστοχίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Στίχ. Πῦρ, Ἐλπίδιε, σὺν δυσὶ στέγειν φίλοις,

Ἡ τῶν ἐπάθλων ἐλπίς ἠρέθιζέ σε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Δημητρίου τοῦ Θρακός.

Στίχ. Ὁ Δημήτριος, χειρὶ τμηθεὶς δημίου,
Δήμοις ἀθλητῶν συγχορεύει Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Παΐσιου, τοῦ Βελιτσκόφσκυ ἐπικαλουμένου, μεγάλου Κοινοβιάρχου καὶ διδασκάλου τῆς νοερᾶς ἐν Χριστῷ ἐργασίας καὶ νηπτικῆς προσευχῆς. (†1794)

Στίχ. Ἀδιαλείπτως εὐχεσθαι πρὶν διδάσκων Πάτερ
νῦν Θεόν, Παῖσιε, ὕμνεῖς ἀκαταπαύστως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Ῥαμπάγκ ἐν Βολογκντά. (†1457)

Στίχ. Ἀρετῶν ὁ Φίλιππος ἰππεύσας ἄρμα,
Θεοῦ φίλος γέγονεν ὡς θεῖος ἵππος.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐμπνευσμένων συνεργατῶν αὐτοῦ εἰς τὰ ἔργα εὐποιΐας καὶ ἱεραποστολῆς.

Στίχ. Χαίρετε, συνεργοί, μαθηταὶ καὶ φίλοι
Σεπτοῦ Χρυσοστόμου, εὐσεβείας στύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ μετὰ τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς Οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐπ' ὀσιότητι διακριθείσης· ἢ τοι· γονέων· Κωνσταντίου καὶ Καλλονῆς, ἀδελφῶν· Ὁσίων Θεοδοσίου, Μακαρίου, Ἐπιχάρεως καὶ Θεοδότης.

Στίχ. Γενεὰ χαῖρε θεωρίας καὶ πράξεως,
Ἐκλεκτὴ ἐπτὰς μυστικῆς ἀναβάσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τρίτην Κυριακὴν τοῦ Νοεμβρίου Σύναξις ἐπιτελεῖται ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Καστορίας πάντων τῶν ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ ταύτῃ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει διαλαμφάντων Ἁγίων.

Στίχ. Σμήνους Καστορίας Ἁγίων τρυγῆσαι,
Ἄξιόν ἐστιν ἀρετῆς νέκταρ πάντας.

Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον ἄρχεται ἡ ἱερὰ νηστεία τοῦ Σαρανταήμερου, ἥτοι ἡ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ προετοιμασία τῶν πιστῶν πρὸς ὑποδοχὴν τῆς μεγάλης καὶ Δεσποτικῆς Ἑορτῆς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Γίνεται δὲ καὶ κατάλυσις ἰχθύος ἀπὸ 21ης ἕως καὶ τῆς 17ης Δεκεμβρίου, τὰς δὲ λοιπὰς ἡμέρας κατάλυσις οἰνελαίου μέχρι τῆς 24ης τοῦ μηνός, πλὴν Τετάρτης καὶ Παρασκευῆς.

Στίχ. Προθύμως, πιστοί, ἀναλάβωμεν νηστείαν,
Δεσπότην τῶν ὄλων καθαρῶς προῦπαντῆσαι.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου (πρὸ τῶν Εἰσοδίων).

Ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου μετὰ παραλλαγῶν.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

ὠδὴ α'

A νοι ξω το στο μα μ και πλη ρω θη σε
 ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θο μενος ταυ της την ει σο δον

ὠδὴ γ'

T ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον καν τη σε
 πτη ει σο δω στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

T ην α νε ξι χνι α σον θει αν β λην της
 εκ της Παρ θε ε νθ σαρ κω σε ως σ τ υ ψι
 στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε

κρᾶυγά α ζε δο ξα τη δυ να μειςσ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε΄

Εξεστη τα συμπα ντα εν τη σε πτη ει
σο δω σα συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
νε εν δον ει ση ηλ θες εν τω να ω ω τῃ
θε ως περ κα θα ρω τα τος να ος πα σι
τοι οισ υ μνσ σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ῃ

σα

ὠδὴ ς΄

Την θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
την οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας
χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
τα θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ΄

Ουκ ε λα α τρε υσαν τη κτι σει οι οι θε ο
φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον ^εΥ ^{Πα}περ ^υμνή ^ητε ^πο ^{Βε}των ^οπα ^{τε}ρων ^οΚυ ^{ρι}
ος ^Δκαι ^Θε ^ος ^ευ ^{λο}γη ^{το}ος ^{ει}
ὠδὴ ἡ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι ^{Βε}αι ^δας ^ευ ^αγεις ^{εν}τη ^{κα}μι ^ινω ^Δ
ο ^{το}ο ^{κος}της ^Θε ^οτο ^κδ ^ιε ^{σω}σα ^{το}
το ^{τε}με ^{εν}τυ ^πε ^{με}νος ^νυν ^{δε}ε ^{νε}ρ ^γμε ^ε
νος ^{την}οι ^κδ ^{με}νην ^απα ^{σαν}α ^{γει}ρει
ψα ^αλ ^λε ^εσαν ^{τον}Κυ ^{ρι}ο ^{ον}υ ^υμνει ^{τε}τα
ερ ^{γα}και ^υπε ^ρυ ^ψου ^{ου}τε ^{εις}παν ^{τας}τας ^{αι}
ω ^ωνα ^αα ^αας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^Με ^{γα}λυ ^{νει}η ^ψυ ^{χη}μη ^{τον}Κυ ^{ρι}ον
και ^ηγα ^{λι}α ^{σε}το ^πνευ ^{μα}μη ^επι ^{τω}
Θε ^ωω ^{τω}ω ^{σω}τη ^{ρι}μη
Την ^{τι}μι ^ωτε ^{ραν}των ^Χε ^{ρου}βι ^μκαι ^{εν}δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δα λησ αυ τδ ι δα γαρ α πο τδ νυν μα
κα ρι ς σι με πα σαι αι γε νε αι

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 **Χ** **Ββ**
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τδ και
το ε λε ος αυ τδ εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βδ με νοι σαυ τον

Τ **Ββ**
ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 ^χ ^{B8}
Κ α θει λε δυ να στα σα πο θρωνων και υ υ
ψω σε τα πει νς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλ τς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

Α πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
μπα α δα χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρα σα τα ι ε
ρα ει σο δι α της Θε ο μη η το ο ρος

 και βο α α α α τω και ροις πα αμ μα κα ρι

 σε Θε ο το κε α γνη α ει παρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

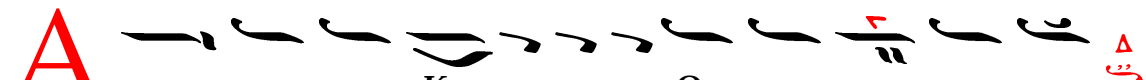
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A

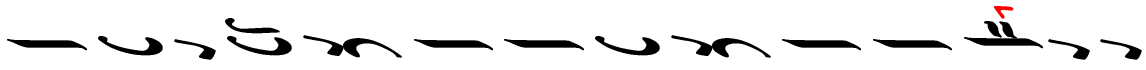

 γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A

 γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

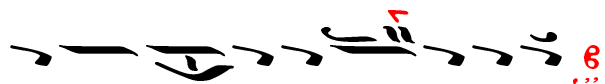

 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

 τδ

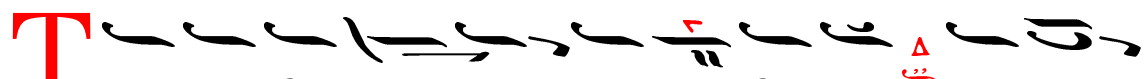
ὁ β' χορός:

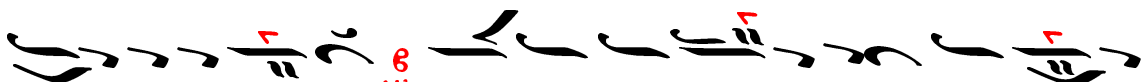
 ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Α'.

Ἦχος Βου-θ

T

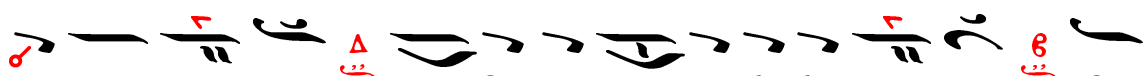
 οις Μα θη ται αις συν ε ελ θω μεν εν ο ρει

 Γα α λι λαι αι ας πι στει Χρι στο ον θε α α σα

 σθαι λε γοντα ε ε ξ σι ι αν λα βειντων α νω ω

 και κα α τω μα θω μεν πω ως δι δα α σκει βα

πι ζειν ει εις το ο ο νομα τϛ Πα α τρος ε ε θνη

πα αν τα και τϛ Υι ς ς ς ς ς και Α γι

ς Πνευ μα τος και αι συν ει ει ναι τοις μυ σταις ω

ως υ πε ε σχετο ε ωστης συ υν τελει ει ας

Τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Ω ς πα λαι δι ι ε σω ω σα τε πι κρη θα να

α τϛ Α α γι οι κο ρην εν τα φω ω βλη θει ει ει σαν

τον δε πα ρα νο ο μον Γο οτ θον θα να τω

πα α ρε δω ω κα τε κα με των α α κα θε εκ των

μϛ πα θων νυν εκ λυ τρω ω σα σθε ο πως υ μων

τη ην φω σφο ο ρον μνη μην φαι δρωσ ε ε ορ τα α

σω

Θεοτοκίον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Ο παν τα τη η θε ο ο τη τι πλη ρων ως α

α πε ρι ι γρα πτος εκ σϛ Θε ος α απορ ρη η η

τως ε σω μα τω θη η Παρθε ε νε δι οικ τον

α α νορ θ ς με νος το τϛ Α δα αμπα ρα α

πτω μα νε ος Α δαμ γε νο ο μενος ον ως Υι

ον σϛ ς δυ σω ω πει υ περ η μων Θε ε ο το ο

κε

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον

Κυ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον

εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ

τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει

υ υ μνος τω ω Θε ε ε ε ω

Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι

Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει

τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω

Θε ε ε ε ω

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον
δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι ι οις α α αυ

τϛ

Ο^{Πα} Σταυ ρος σου ου Κυ ρι ι ε ζω η και α

να α στα α σις υ υ πα αρ χει τω ω λα ω ω

ω σου και επ αυ τω πε ε ε ποι οι θο ο τες σε

τον α να στα αν τα Θε ον η μω ων υ υ μνου μεν ε

λε ε η σο ον η η η μας

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να α με ως α α αυ

τϛ

Η^{Πα} τα φη σου ου Δε σπο ο τα πα ρα δει ει

σον η η νοι οι ξε τω ω γε ε νει τω ων αν θρω

ω ω ω ω πων και εκ φθο ρα ας λυ υ υ τρω ω θε

ε εν τες σε τον α να στα αν τα Θε ον η μω

ων υ υ μνου μεν ε λε ε η σο ον η η η

μας

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ υ

νης α α αυ τϑ

Συν Πα τρι και αι Πνευ μα α τι Χρι στον α α

νυ υ μνη σω ω μεν τον α να στα α ντα ε εκ νε ε

ε κρων και προς αυ το ον ε ε εκ βο ο ω μεν συ

ζω η υ πα αρχεις η μων και αι α να α α α

στα α α α σις ε λε ε η σο ον η η η μας

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
εν

ψαλ τη ρι ι ω ω και αι αι κι θα α α ρα

Τρι η με ρος α νε ε ε ε σης Χρι ι στε ε

εκ τα φου κα θω ως γε ε ε γρα α α πται

συ νε γει ει ει ρας τον προ πα το ρα α η η

 η μων δι ι ι ι ο ο ο σε και αι αι δο

 ξα α α α ζει το γε νος των αν θρω ω ω ω ω

 πω ων και α νυ μνει ει σου τη η ην α να α

 στα α σι ιν

Ἦχος Πα

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 εν χορ δαι αι αις και αι ορ γα α α α νω
Κ^{Πα}

 υ ρι ε με γα και φο βε ρο ο ον υ υ παρ χει

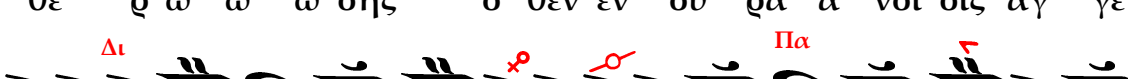
 της σης α να στα α α α σε ε ε ε ε ως το ο μυ στη

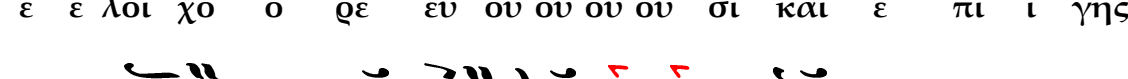
 η η η η η η η ρι ον ου τω γαρ προ ηλ

 θε ε ες ε ε εκ του ου τα α α φου ως νυ υμ φι

 ι ος ε εκ πα στα α α δος θα να τω θα α

 να α α τον λυ υ σας ι να τον Α α δα αμ ε λευ

 θε ρω ω ω σης ο θεν εν ου ρα α νοι οις αγ γε

 ε ε λοι χο ο ρε ευ ου ου ου ου σι και ε πι ι γης

 αν θρω ποι οι δο ξα α ζου ου ου ου σι την εις η

μας γε νο με νην ευσ πλα γχνι αν σου ουφι λα α αν

θρω ω ω πε

Στίχ. 5'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σαπνο η αι νε σα α α τω

ω τον Κυ ρι ι ι ον

Ω Πα πα ρα α νο μοι οι οι Ι ι ι ου ου δαι οι

που ει σιν αι σφρα γι δεσ και τα αρ γυ υ ρι ι α

α ε δω ω κα α τε ε τοις στρα α τι ω ω ω ω ταις

ουκ ε κλα πη ο θη σα αυ ρος αλ λα α νε ε στη η

η ως δυ υ να α α α τος αυ τοι δε κα τη σχυν

θη η τε αρ νη σα με ε νοι οι Χρι ι στον τον Κυ ρι

ο ο ον τη ης δο ο ξης τον πα θον τα και τα α φεν

τα και α να στα αν τα α α ε εκ νε ε ε

κρων αυ τον προ ο σκυνη η η σω ω ω μεν

Στίχ. 6'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψώθητι ἡ χεὶρ σου

μη
ε πι λα θη των πε νη η των σθ ς εις τε ε ε ε

λος
Σ^{Πα} φρα γι σθεντος του μνη μα τος πως ε συ λη η
 θη τε ε ε Ι ι ι ουου δαι αι οι φυ λακας κα τα
 στη σα α ντες και ση μει ει α θ ε ε εν τες των
 θυ ρων κε κλει σμε νων προ ηλ θεν ο Βα σι ι λευς η
 ως νε κρον πα ρα στη η η η σα α α α τε η ως Θε
 ο ον προ ο ο σκυ νη η σα α α τε συν η
 μιν με ε ε λω ω δου ου ουν τες δο ξα Κυ ρι ε
 τω Στα αυ ρω σου και τη Α α να στα α α α
 σει ει ει σου

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι

η γη σομαι παντα τα θαυ μα α σι α α α α

σθ
Τ^{Μ Πα} ο ζω ο δο χον σου μνη μα αι Μυ ρο φο ροι
 οι οι γυ υ ναι κες ο δυ ρο ο με ε ναι κα τε ε
 λα α α βον Κυ υ ρι ι ι ε και μυ ρα βα στα

ζουσαι το σωμα σου το αχραντον μυυριισαι
 εεπεζηηηηουν ευρονδε φωτοφορον
 Ααααγγεεεελον εντω λιθωκαθημε
 ενον και προς αυτας φθεγγομε νοον και λεε
 γοοοντα τιιδακρυυεεετετον εκπλευ
 ρασπηγασαντατωκοοσμωντηηνζωωωην
 τιεπιιιιζηητειειτεωσπερθνητον ενμνημα
 τιτοοναθαααναααατονδραμουσαιδε
 μαλλοναπαγγειλατε τοις αυτου μαθηηταις της
 αυτου ενδοξου ανασταααα σεεεεεωστην
 παγκοοσμιιιονχααρμοοοονην ενη
 καιημαςσωτηηηρφωωτισας δωρησαιιλαα
 σμονκαιτομεεγαεεελεεεος

Ἐωθινόν Α΄

Ἦχος ♯ Πα ρ

Πα
 οξα Πατρι και Υιωω και Αγιω Πνεε

ε ευ μα α α α τι

Ε ^{Πα} ις το ο ο ο ρο ος τοις μα θη ται αις ε

πει ει ει ει γο ο ο με ε ε ε ε ε ε

ε ε ^{Νη} ^{Πα} γε ε ε ε νοις ^{Πα} ²² δια την χα μο θεν ε ε πα

αρ σι ιν ε ε πε στη η ο Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος

Μ και προ σκυνη η η σα α αν τες Α αυ τον και την

δο θει σαν ε ξου ου σι ι αν παν τα α χου ου ου

^{Πα} ου δι δα χθε ε εν τες εις την υπ ου ρα α α

νο ον ε ξα πε ε στελλο ον το ο κη η ρυ υ υ υ

υ ξαι αι την εκ νε κρων Α να α α α ια α

α α να στα α σι ι ι ι ιν και την εις ου ρα

νο υς α πο ο κα τα α α α στα α α α σιν οι

οι οι οις και αι συ υν δι αι ω ω νι ι ι ι ζει

ειν ο α ψε ευ δης ε πηγ γει ει ει ει λα α α α

το Χρι στο ο ος ο Θε ε ος και Σω τη ρ τω ων ψυ

χω ω ω ων η η η η μων

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεῖς Θεο
τοκε Παρθενε νεδία γαρ τε εκ σ
σαρκωθεντος οαδησηχ μαλωτισαι ο Α
δαμ ανακεκληται ηκαταρανε νε εκρω
ται η Ευαηλευθερωται οθανατος τε
θαναατωται και ημεις εζωοποιηθημεν δι
ο ανυμνυντες βοωωμεν ευλογητος Χρι
στος ο Θεος ημων ουτως ευδοκησας δοο
οξα σοι

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα-Θ

Δοξα σοι τω δειξαντι το φως δοξα εν υ
ψι ιστοις Θεω και επι γης ειρηνηνη εν αν
θρωποις ευδοκια

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^Δ δι α
την με γα α λην σου δο ξαν ^Π

Κ υ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνευ μα ^Π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο
Υι ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα ρτι ι αν
του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μα
ρτι ι ας του κο σμου ^Π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα ας ^Π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α
μη ην ^Π

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι

νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον

αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του

ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο με θα φω ως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ο

ος Α θα α α α να α α α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας

Ἦχος Πα

Α να στα ας εκ τῶ μνη ματος και τα δε σμα
δι αρ ρη η ξας τῶ α δῶ ε λυσας το κα τα κρι μα τῶ
θα να τῶ Κυ ρι ε ε πα α αν τας εκ των πα γι δων τῶ
εχ θῶ ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α
πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι ι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε ε σ
χε σ τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε
ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἁγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ Σ ω τ ε ε ε ρ

σω σ ο ν η μ α ς

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαιστης Θεοτοοκου Σωτερσω
 στον ημαας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σωσον ημαας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σωσον ημαας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σωσον ημαας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σωσον ημαας Υιεε Θεου οανα
 σας εκνεκρων ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Δι **Α** γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
σου και οι φυ λασ στοντες α πε νε κρω θησαν και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε να δω ρου με νος την ζω ην
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι

τὸ τέλος: δο ξα σοι οι οι

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λϛ ϛ ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι-Ϡ

A ^{Δι} γ γε λι και Δυ να α α μεις ε πι ι το μνημα
^{Νη} σου και οι φυ λασ σοντες α πε νε κρω θη σαν ^{Δι} και ι στα
το Μα ρι α εν τω τα φω ζη του σα το α χραν τον σου
σω μα ^Ϡ ε σκυ λευ σας τον Α δην μη πει ρα σθεις υπ αυ του
υ πην τη σας τη Πα ρθε νω δω ρου με νος την ζω ην ^Δ
ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι οι ^Ϡ

Τῶν Ἁγίων.

Ἦχος Κε ρ

T α θαυ μα τα των Α γι ων σϠ Μα ρ τυ υ ρων ^ν ^Ϡ τει
χος α κα τα μα χη τον η μιν δω ρη σα με νος Χρι στε ο
Θε ος ^υ ^Ϡ ταις αυ των ι κε σι ι αις βϠ λας ε θνων
δι α σκε δα σον ^υ ^Ϡ της βα σι λει ας τα σκη πτρα κρα ται
ω σον ως μο νος α γα θε ος και φι λα αν θρω πος ^υ ^Ϡ

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Α γι οἱ Ἀ ναρ γυ ροῖ και αι θα αυ μα του ρ
γοῖ ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου.

(ἀπὸ ἧ ἕως κέ πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι. Θ

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τς Σω τη ρος η
πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
ρον θη σαν ρι σμα της δο ξης τς Θε ου ση με ρον
ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
συν ει σα γς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε σ αυ τη υ παρ χει σκη
νη ε πς ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι σχυ υ

υ υ υ υ ψ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ υ Ι ι σχυ υ υ ρο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α γι ι ι ι ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α α Α θα

α α α α α να α α το ος

Ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε η Ε λε

ε η η η σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η

μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΚΓ' εβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ. β'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκραῶμαι, ὁ Θεός μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Βου

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Π ρος σε Κυ ρι ε κε κρα ξο μαι ο Θε ος μη

μη πα ρα σι ω πη σης απ ε μη ς

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι α αν σα ς

Κυ ρι ος κρα ται ω μα τς λα ς αυ τς και

υ πε ρα σπι στης των σω τη ρι ων τς χρι στς αυ τς

ε στι ι

Σ ω σον Κυ υ ρι ε τον λα ο ον σα και ευ

λο γησον την κλη ρο νο μι αν σα ς ς

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(β' 4-10)

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωποποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανόις Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν

ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοιμάσεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλουῖα (γ). ᾠχος πλ. β'. (Ψαλμὸς 111).

ᾠχος Πα. ρ

A λλη λυ ἰ ἰ α A λλη η λυ υ υ υ

ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ἰα α α λλη η λυ υ υ

υ ἰ ἰ α α

Χ Ο κα τοι κων εν βο η θει α τς Υ ψι στς

εν σκε πη τς Θε υ τς ου ρα νου αυ λι σθη η η

σε ε ε ε ται

A λλη λυ ἰ ἰ α A λλη η λυ υ υ υ

ἰ ἰ ἰ ἰ α A α α ἰα α α λλη η λυ υ υ

υ ἰ ἰ α α

Χ Ε ρει τω Κυ ρι ω α ντι λη πτωρ μς ει και

κα τα φυ γη μς ο Θε ος μς και ελ πι ω ω ω

επ α α αυ το ο ο ο ο ον

Ἦχος ἰὺ Δι σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα

Πα
 ι τα α α α α α α α α α α α
 Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου ου βι ιμ μ
 υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
 στι ι κω ως ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει
 κο νι ι ι ι ι ζον τε ες και αι αι αι αι αι
 Πα
 αι αι αι αι τη η η η η η η η η η η η
 η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω
 Δι Πα Δι Δι
 ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι τον τρι σα α α α γι ι ον

υ υ υ υ υ υ μνο ο ο ον προ σα α α α α α

α α προ σα α α α α α α δο ον τε ες πα σαν

την βι ι ο ο ο τι ι ι κη η η η ην α

πο θω ω ω με ε θα α με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ε

ρι ι μνα αν

Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Βα α α σι λε ε ε ε ε ε ε λι ε ε ε

βα σι ι λε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε βα σι ι ι λε ε ε ε ε ε ε α α των ο

ο ο λων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε νοι

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α

τω ως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α

α ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Πα ρ

Κυριε Ελεησον

Κυριε Ελεησον

Κυριε Ελεησον

Κυριε Ελεησον

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Παρασχε Κυριε

Και πνευματισ

Σ ^{Πα} οι οι Κυ υ ρι ι ε

Α ^{Πα} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η η ι ι

^{Κε} σχυ υς ^Μ μδ ^{Κε} Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α α

^{Δι} α α ^{Πα} μδ και κα τα φυ γη η μδ και ρυ υ

^Π υ στη ης μδ Ἔτερον ἀργόν

Α ^{Πα} γα πη η η σω σε ε Κυ υ υ ρι ι

^Μ ι ι ε ε ε η η ι ι ^{Κε} σχυ υ υ υ υς μδ

^Μ Κυ ρι ι ο ος στε ρε ε ε ω ω μα α

^{Δι} α α α μδ και αι κα τα φυ υ γη

^{Πα} η η η η μδ ς και αι ρυ υ υ σ η η η ης

^Π μδ

Π ^{Πα} α τε ρα Υι ον και Α α γι ο ον Πνε

^{Κε} ευ μα ^{Πα} Τρι α δα ο μο ου ου σι ον και

^Π α χω ω ρι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ

Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Πα
Ε λε ον ει ει ρη η νης υ θ σ ι ι α
α ι ν ε σ ε ω
Πα
Κ αι με τα τῃ Πνευ μα α το ος ος υ
Κε
Ε χο μεν προς το ον Κυ υ ρι ι ον υ
Πα
Α α ξι ι ι ον και δι ι και αι ον υ
Πα
Α γι ος Α γι ο ος Α γι ος Κυ υ Δι
Κε
υ ρ ι ο ο ς Σ α β β α ω ω θ π λ η η ρ η ς ο ϛ ρ α
Πα
υ ρ ο ο ς κ α ι η γ η τ η ς δ ο ο ξ η η ς σ ω
Δι Κε
υ ρ ι ο ο ς υ υ ψ ι ι ς ο ι ς ε υ λ ο γ η μ ε

Δι Κε Μ
 νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι
 Κε Δι Πα
 Κυ ρι ι ι ς Ω σα αν να α α α α εν
 τοις υ ψι ι ι ς οις
 Πα Πα
 Α α α μη ην Α α α α μη ην
 Σ ε ε υ μν ς ς ς μεν σε ε Ευ λο
 γ ς ς ς ς μεν σοι ευ χα ρι στ ς ς μεν Κυ
 υ υ ρι ε και δε ε ο ο με ε θα α α
 σ ς ο Θε ο ο ς η η μων

Ἐτονίσθησαν ἰα´ ς ιβ´ , βιβ´ , ἀντεγράφησαν γ´ Ὀκτ. , βιγ´ .
 Ἀφιερῶνται εἰς τὸν ἀγαπητὸν φίλον καὶ Πρωτοψάλτην Ἀπόστολον Καλ-
 πακίδην.

I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Πα ς

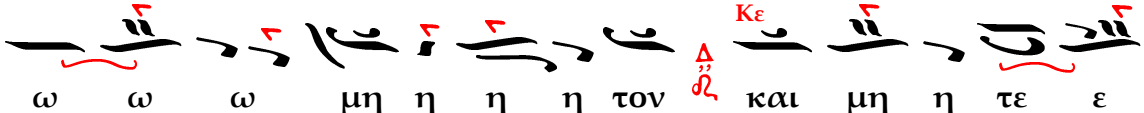
Κε Μ
 Α α ξι ι ι ο ο ον ε ς ιν ω ως α α
 Κε Δι
 λη θω ω ω ως μα α κα α ρι ι ζειν σε
 Πα
 ε τη η η η ην Θε ε ο ο ο το ο ο ο ο
 Κε Μ Κε
 κον την α α ει ει μα κα ρι ι ς ον και πα
 να μω ω ω ω μη η η η τον και αι μη η

τε ε ε ρα α α α α τϛ ϝ Θε ε ε ου
 ου η η η μων την τι ι μι ι ω τε ε
 ε ε ε ε ρα α α αν τω ων Χε ρϛ ϝ
 βι ι ι ι ι μι και ε εν δο ο ξο τε ε
 ε ε ε ε ραν α α συ υγ κρι ι ι τω ω ω
 ως τω ων Σε ε ρα α α φμι την α δι ι
 α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ω ως Θε
 ον Λο ο ο ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε κϛ ϝ ϝ ϝ
 ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ω ως Θε ε ο ο
 το ο ο κον σε ε ε ε με ε γα α α
 λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη δ' Αὐγ. , βιβ' , ἀντεγράφη δ' Ὀκτ. , βιγ' . I.A.

Ἄξιον ἐστὶ , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. Ἦχος Πα ρ

Α α ξι ι ον ε ε σι ιν ω ως α λη η θω ω
 ω ω ως μα κα α ρι ζειν σε τη η η ην
 Θε ο ο το ο ο ο κον τη η η α ει
 μα α κα α ρι ι ςο ον και πα να α μω ω

 ω ω ω μη η η η τον και μη η τε ε

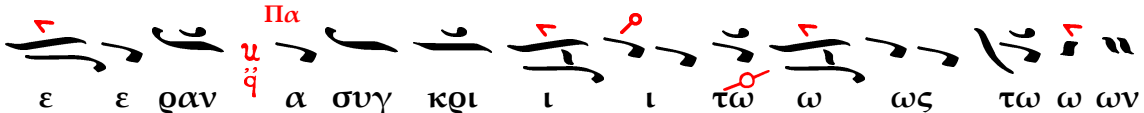
 ε ρα τσ ς ς Θε ε ε ς ς ς η η η

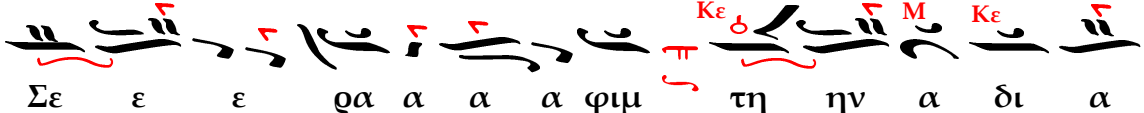
 η μων τη ην τι μι ω ω τε ε ρα αν τω ω ω

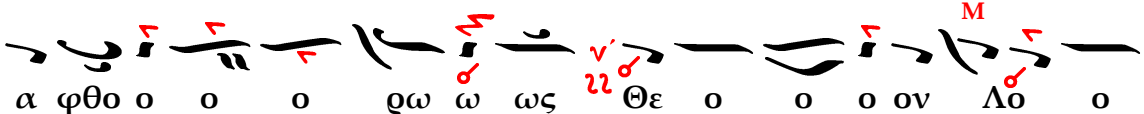
 ων Χε ρσ ς βι ι ι μι και αι εν δο ο ξο τε ε

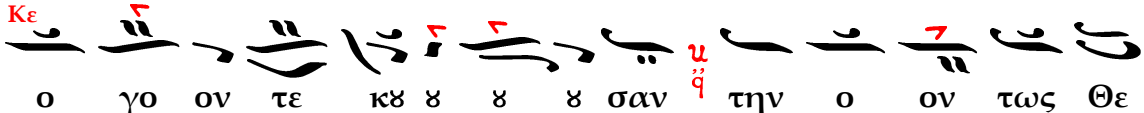
 ε ε ραν α συγ κρι ι ι τω ω ως τω ω ων

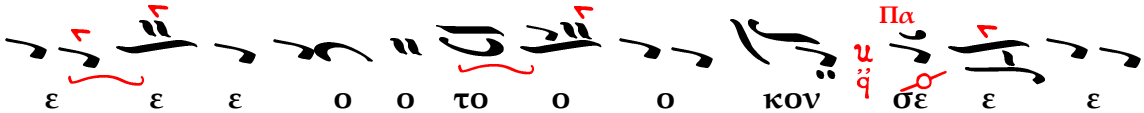
 Σε ε ε ρα α α α φιμ τη ην α δι α

 α φθο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο ο

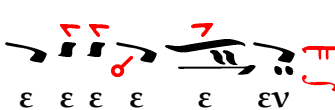
 ο γο ον τε κσ ς ς ς σαν την ο ον τως Θε

 ε ε ε ο ο το ο ο κον σε ε ε

 με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε

 ε ε ε ε ε εν

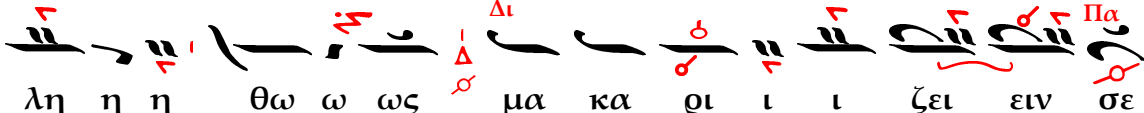
Ἐτονίσθη ἐ΄Δεχ. , βι΄ , ἀντεγράφη δ΄ Ὀκτ. , βιγ΄ . I.A.

Ἄνωνόμου

Ἦχος Πάσα

A α ξι ι ι ον ε στι ι ιν ως α α

 λη η η θω ω ως μα κρι ι ι ζει ειν σε

 ε ε ε ε τη η η η ην Θε ε ο ο το ο ο

ο ο ο ο ο ο κων την α ει μα κα α α

ρι ι στον και πα να μω ω μη η η το ο ον

και μη τε ε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου

ου ου ου η η η μων την τι μι ω τε ε ε

ε ε ε ε ραν των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ

και αι εν δο ξο τε ε ε ε ε ρα α α αν α

συγκρι ι ι ι τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α

φιμ την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ρω ω ως Θε ον Λο ο ο ο ο ο γον τε κου ου

ου ου ου σα αν την ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

τω ω ως Θε ο το ο ο ο ο κων σε με ε γα α

λυ υ υ υ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Μάρκου τοῦ Εὐγενικοῦ (15' αἰών).

Ἦχος Πα

ι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

η η κη η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η
 α α α α α α α α α α α λλη η η
 η η η η η η η α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ
 ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α λλη η λϝ ϝ ϝ
 ι α α ρα χα α α α α α α λλη η η η η
 λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ρι ι ι ι ι α λλη
 λϝ ϝ ι ι α α α α α α α α α α α
 λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝ
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε**ι η το ο νο μα Κυρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος (δις)
Το ο νο μα Κυρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος